

Arnhem, 10 december 2023

Lieve Sinterklaas,

Wie het Sinterklaasjournaal een beetje heeft gevolgd,
weet dat het ook dit jaar weer een uitdaging was
alles tot een goed einde te brengen –

tussen intocht en pakjesavond waren er vele nachten
waarin nachtmerries mijn gespannen dochters ons bed in joegen.

Het was een oefening in onzekerheid over de toekomst,
die in het volwassen leven vaak een minder sprookjesachtige mantel draagt,
maar die nu nog overzichtelijk werd opgelost:

Pakjesavond hoefde niet worden overgeslagen,
de Sint voer weer veilig terug naar Spanje
en het vertrouwen dat alles goed komt werd verankerd.

Ondertussen verschijnt op elke straathoek een gebakkraam
en al ben ik nog niet voor de oliebollen bezweken
toch zakte ik deze week door de douchebak –

eerder een kwestie van een installatiefout dan van gewichtstoename,
hou ik mezelf voor,
al heb ik mijn goede voornemens wel wat naar voren geschoven;

ik ben immers ook niet ongeschonden
door de pepernotenperiode gekomen.

Daarnaast brak de koppeling van onze auto
en bleek de garantie een paar maanden verlopen
toen er water uit de wasmachine golfde.

December is een dure maand.

De werkmannen wiens hulp ik ingeroepen had
omdat ik met mijn collectie linkerhanden
nog geen siliconenkit van tandpasta kan onderscheiden
bezagen hoofdschuddend de ravage,
maakten offertes ter hoogte van het begrotingstekort
en konden niet beloven dit jaar nog aan de slag te gaan.

Sindsdien doe ik kattenwasjes boven de gootsteen
draag ik net-te-krappe kleren van mijn goede-voornemens-garderobe achter uit de kast,
en is onzekerheid over de toekomst allang geen oefening meer.

En toch heb ik geluk – want zelfs nu ik lichtjes begin te stinken
bezweren mijn dochters dat alles goed komt – dat hebben ze van u geleerd.

En ik hoop dat,
ook wanneer de toekomst het geloof in u onvermijdelijk zal slijten,
dat vertrouwen overeind blijft.